

Commentaar op het wetsvoorstel dierenaantallen en volksgezondheid

Het wetsvoorstel "Dierenaantallen en volksgezondheid" zou per direct het **voorzorgprincipe** moeten toepassen vanwege de reeds beschikbare kennis op het gebied van fijnstof en geur. Van beide emissies is op basis van dierenaantallen te berekenen hoeveel een bedrijf uitstoot.

Hierbij zou de **reikwijdte** van het wetsvoorstel moeten worden verruimd naar alle veehouderijbedrijven, ongeacht of deze zich bevinden in een veedicht gebied of niet. De veedichtheid is een vertroebelende factor. De emissies van afzonderlijke bedrijven zijn eenduidige factoren, waarvan de schadelijkheid voor de volksgezondheid kan worden vastgesteld. Door een risico-analyse te verlangen van cumulatieve effecten, blijven de schadelijk effecten van individuele bedrijven aanhouden, zonder dat daar direct tegen kan worden opgetreden.

Dit terwijl de **wetenschappelijke onderbouwing** van de schadelijkheid van emissies reeds beschikbaar is. Wat betreft fijnstof is deze onder meer te vinden in *Long term exposure to ambient air pollution and incidence of acute coronary events: prospective cohort study and meta-analysis in 11 European cohorts from the ESCAPE Project*. <http://www.bmj.com/content/348/bmj.f7412>

Wat betreft stank: in de Herziene nota stankbeleid uit 1994 van het toenmalige ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer is reeds geformuleerd dat bij een stankbelasting van meer dan tien geureenheden (staat gelijk aan 5 odeur units) gesproken moet worden van ernstige geurhinder. In de GGD richtlijn Geurhinder wordt een geurconcentratie van 10 geureenheden (= 5 odeur unit) als "slechte milieukwaliteit" gekwalificeerd. Veel omwonenden in het buitengebied/in de concentratiegebieden staan bloot aan een dergelijke stankbelasting. De aanwezigheid van één bedrijf kan al een dergelijke stankbelasting veroorzaken.

J.E.Hesterman
Erweg 9
8196 KE Welsum
jinkehes@wxs.nl
Omwonende pluimveehouderij